

J. nr.: 27273

Dato: 15. august 2023

SAMMENFATTENDE PROCESSKRIFT

I sagen BS-51472/2022-OLR

APPELLANT:

Helmer Arne John Christensen

(Advokat Søren Noringriis)

mod

INDSTÆVNTE:

Eva Tofteberg Persson

(selv)

PÅSTAND:

Frifindelse

Sagens baggrund:

Sagen udspringer af en tvist mellem en advokat og en privatperson vedrørende berettigelsen af et honorarkrav på kr. 4.375 incl. moms for en telefonisk drøftelse af 10 minutters varighed den 27. januar 2014, bilag 37, der blev efterfulgt af indstævntes fremsendelse af et på indstævntes eget initiativ udarbejdet halvfærdigt testamente.

To år senere, den 27. maj 2016, blev appellanten kontaktet telefonisk af indstævnte, der spurgte ind til om hun skulle færdiggøre testamentet, hvilket appellanten afviste. Telefonsamtalen er refereret i appellants indlæg til Advokatnævnet den 22. juni 2016, bilag 6. Samme dag modtog appellanten en skrivelse fra det ham ukendte Consilio & Co advokatfirma, bilag T, uden cvr.nr. eller angivelse af selskabsbetegnelse. Uanset at skrivelsen var benævnt RYKKER 2 havde appellanten ikke forud modtaget en rykkerskrivelse. Med skrivelsen fulgte den faktura, der gav anledning til betalingspåstanden i den første retssag, bilag 32, udstedt af Concilio & Co advokatfirma uden angivelse af

virksomhedsform eller cvr.nr., men med 25% moms pålagt det opkrævede honorar. Uanset at fakturaen var dateret den 11. december 2015, havde appellanten ikke tidligere modtaget den.

Appellanten forsøgte via Erhvervsstyrelsens opslagsside (CVR) og efterfølgende via personale hos SKAT at få klarhed over, hvem Consilio & Co advokatfirma var. Firmaet var ikke registreret hos hverken Erhvervsstyrelsen eller SKAT.

Consilio & Co advokatfirma eksisterede således ikke og havde følgelig ingen parts- eller retsevne. Dette følger direkte af erhvervsvirksomhedslovens § 9, hvorefter *En virksomhed med begrænset ansvar, som ikke er registreret i Erhvervsstyrelsen, kan ikke som sådan erhverve rettigheder og indgå forpligtelser. Virksomheden kan heller ikke være part i retssager bortset fra søgsmål om stiftelsen.*

Appellanten indgav på denne baggrund klage til Advokatnævnet, bilag 2, hvilken klage blev afvist med begrundelse i, at klagen var indgivet for sent, bilag 10, uagtet at appellanten havde indgivet sin klage én uge efter modtagelsen af den omtvistede faktura.

Fire måneder senere dette forløb anlagde Consilio & Co advokatfirma sag mod appellanten ved Retten på Frederiksberg (BS Z-1778/2017). Sagsøger blev i stævningen angivet som *Consilio & Co advokatfirma v/advokatfirma Paragraph3 I/S, CVR.nr. 27205887*, bilag 12, men blev forkyndt for appellanten således *Concilio & Co advokatfirma mod Helmer Arne John Christensen*, jvn. bilag AS.

Sagsøger, Consilio & Co advokatfirma, således som denne blev præsenteret for appellanten, havde således ingen parts- eller retsevne, og stævningen opfyldt derfor ikke betingelserne i retsplejelovens § 348, stk. 2.

Advokatfirma Paragraph3 I/S, CVR.nr. 27205887 har ikke efter tvistens opståen, hverken forud for eller efter sagens anlæg, på noget tidspunkt korresponderet med appellanten, nedlagt en selvstændig påstand eller afgivet et processkrift, og den pågældende retssag skulle på dette grundlag have været afvist, da den ikke opfyldte betingelserne i retsplejelovens § 348 stk. 2, eller appellanten være fri-fundet.

Den 27. november 2017 og således efter sagens anlæg blev der foretaget navneændring af advokatfirma Paragraph3 I/S til Consilio & Co I/S. Hverken Retten på Frederiksberg eller appellanten blev informeret herom, og Retten på Frederiksberg anvendte konsekvent den oprindelige partsbetegnelse Concilio & Co advokatfirma, jvn. sagens retsbøger, bilag K, og i samtlige skrivelser til appellanten, jvn. blandt andet bilag AS og senere i den afsagte dom, bilag 25, ligesom landsretten i den efterfølgende ankesag (BS-28935/2020-OLR) betegnede indstævnte som Concilio & Co advokatfirma, jvn. blandt andet bilag AN.

Registreringen i Erhvervsstyrelsen den 27. november 2017 berettigede ikke Consilio & Co I/S til at indtræde i og overtage sagen eller i øvrigt at anse sig for påtaleberettiget i forhold til de ytringer, der blev fremsat forud for registreringen eller i anledningen heraf. Tilsvarende for indstævnte som selvmøder. Det bemærkes i denne forbindelse, at påtaleretten som den forurettede efter retsplejelovens § 725 skal forstås ganske snævert.

Som bilag AT fremlægges en af appellanten udarbejdet oversigt over forløbet.

---ooo000ooo---

I forbindelse med Advokatnævnets behandling af appellants klage over indstævnte, bilag 2, har indstævnte vedrørende identiteten af Consilio & Co blandt andet oplyst, bilag 7, at der *naturligvis* blev udsendt meddelelser *til hver enkelt klient* den 3. marts 2015, bilag 30. Dette udsagn henstår udokumenteret og er ikke underbygget af de fremlagte bilag eller af de tidligere afgivne forklaringer i BS Z-1778/2017, bilag 25, hvor det blev forklaret at *De breve, der blev sendt ud, var ikke påtrykt hver enkelt klients navn, da der var tale om en standardskrivelse*. Dette skal sammenholdes med, at al anden korrespondance til appellanten blev sendt eller forsøgt sendt pr. mail. Det noteres, at bilag 30 ikke er påtrykt noget klientnavn eller -adresse, og appellanten bestrider at have modtaget bilaget, endsiges at være gjort bekendt hermed før under Advokatnævnets behandling af appellants klage. Skrivelsen fremgår således ikke af indstævntes egen registrering i sit advokatsystem Unik Advosys, bilag Æ eller Ø. Endelig er bilaget ikke retvisende, idet det oplyses *Paragraph3 advokatfirma har fået nyt navn – Concilio & Co advokatfirma. Kære klient, Paragraph3 advokatfirma har skiftet navn til Concilio & Co advokatfirma*, uagtet at Paragraph3 advokatfirma I/S i Erhvervsstyrelsen ikke skiftede navn før den 28. november 2017.

Indstævnte oplyste endvidere overfor Advokatnævnet, bilag 3, at indstævntes kontor *tilstillede klager den som bilag 12 vedhæftede e-mail, hvor man rykkede for betalingen og at klager heller ikke reagerede på modtagelsen af denne e-mail af 11. maj 2016*. Det anførte skal ses i sammenhæng med bilag Æ, hvoraf blandt andet fremgår, at den mailadresse, man havde valgt at anvende i sin korrespondance med appellanten, ikke var brugbar, og at man havde registreret at pågældende mail ikke kunne leveres. Således har indstævnte som partsrepræsentant og som selvmøder i flere processkrifter og klagesvar til Advokatnævnet henvist til mail af 11. december 2015, bilag 31, hvori den omtvistede faktura fremsendes, og efterfølgende rykker i mail af 11. maj 2016, begge mails sendt til john-helmer@vip.cybercity.dk. Imidlertid blev pågældende mailadresse nedlagt i 2014, hvilket man var bekendt med i henhold til advokatfirmaets sagslog, hvor det ud for 11. maj 2016 er anført *Kan ikke leveres....* Forløbet skal ses i sammenhæng med, at man på dette tidspunkt var bekendt med appellants nye mailadresse, som var anvendt i mail af 28. juni 2014, ligesom man allerede den 28. januar 2014 var bekendt med en alternativ mailadresse, bilag Z. Indstævntes oplysninger til Advokatnævnet var således ikke korrekte.

Endvidere oplyste indstævnte overfor Advokatnævnet, bilag 3, at der *givet et afslag på fakturaen i forhold til den forbrugte tid*. Indstævnte henviste i denne forbindelse til sin tidsregistrering, bilag Æ, den 27. januar 2014 på 1½ time vedrørende påbegyndt udarbejdelse af testamente og ¼ time på e-mail, i alt 1¾ time. Appellanten har ved fremlæggelse af sin ankomst og afgang fra Kildeskovshallen, bilag Å, dokumenteret, at han forlod hallen kl. 15.47 og med en skønnet transporttid på 15 minutter har han tidligst været hjemme kl. ca. 16.10, hvor han ca. 10 minutter senere, dvs. omkring kl. 16.20, afholdt den telefonsamtale med indstævnte, der dannede baggrund for udarbejdelsen af testamentet, der blev fremsendt med mail samme dag kl. 17.10, og således højst 45 minutter efter samtaleens opstart. Der henvises i denne sammenhæng til indstævntes advokatsystem Unik Advosys, bilag Ø, hvoraf fremgår, at telefonnotatet, bilag 38, er oprettet kl. 16.22 og testamentsudarbejdelsen påbegyndt kl. 16.24, og fremsendt kl. 17.10. Indstævntes oplysninger til Advokatnævnet om den med sagen medgæede tid var således ikke korrekte.

I sit andet indlæg overfor Advokatnævnet, bilag 7, har indstævnte blandt andet oplyst, at *det er korrekt, at selve fakturaen ikke er forsynet med et CVR-nr., samt det er en fejl, som er sket, da der skul-*

le lægges nyt paradigme ind i vores advokatsystem. Ved fakturaens udstedelse var der ikke registreret en virksomhed ved navn Consilio & Co og følgelig var det ikke en fejl i et paradigme. Indstævntes oplysninger til Advokatnævnet var derfor ikke korrekte.

I sit tredje indlæg overfor Advokatnævnet, bilag 8, fremhævede indstævnte, at appellanten i forbindelse med parternes telefonsamtale den 27. januar 2014 angiveligt skulle have *ytret ønske om at få udarbejdet testamentet hurtigt, herunder fordi, arvingens far (en ven til Klager, som var i besiddelse af de til testamentets færdiggørelse nødvendige oplysninger) kunne være svær at få fat i pga. skiftende arbejdstider også i udlandet, valgte jeg at fremsende det første udkast til testamente (bilag 5) sammen med den første e-mail med pris oplysningerne til Indklagede (bilag 3)*. Denne oplyste blev først givet af appellanten i en efterfølgende mail afsendt den 29. januar 2014, bilag Z, hvilket i indstævntes besvarelse til Advokatnævnet nu blev brugt som begrundelse for den hastende udarbejdelse af testamentet den 27. januar 2014. Indstævntes oplysninger til Advokatnævnet var derfor ikke korrekte.

---ooo000ooo---

Ved appellants anke af den af Retten på Frederiksberg i sag BS Z-1778/2017 den 18. maj 2020 afsagte dom angav appellanten den indstævnte part som Concilio & Co advokatfirma, svarende til det advokatfirma, der havde faktureret appellanten og anlagt sagen den 4. september 2017. Concilio & Co advokatfirma var som anført ovenfor ikke registreret i Erhvervsstyrelsen og var således uden parts- og retsevne, hvilket fortsat var gældende ved anlæggelsen af ankesagen.

Den 3. september 2020 blev der afgivet svarskrift af Concilio & Co advokatfirma v/Paragraph3 advokatfirma, bilag AN. Ingen af de anførte advokatfirmaer har på noget tidspunkt været registreret i Erhvervsstyrelsen, og dermed haft parts- og retsevne, og Paragraph3 advokatfirma I/S blev afregistreret den 27. november 2017, jvn. bilag 29. I svarskriftet var det endvidere anført, at indstævnte var momsregistreret, hvilket appellanten ved en fornyet kontakt til SKAT og Erhvervsstyrelsen selv havde erfaret ikke var korrekt. Svarskriftet indeholdt i øvrigt påstande, der ikke var oplyst i den oprindelige stævning af stævning af 4. september 2017, der alene indeholdt én påstand, en betalingspåstand fra Concilio & Co advokatfirma uden parts- og retsevne.

Den 28. april 2021 ansøgte indstævnte på vegne af advokat Anja Brøndtved om godkendelse af ankesagen som prøvesag, jvn. bilag 35. Ansøgningen indeholdt en række misvisende oplysninger til Østre Landsret, da sagen oprindeligt alene havde én påstand, betalingspåstanden. Landsretten godkendte den 26. maj 2021 ansøgningen og gav tilladelse til, at ankesagen Helmer Arne John Christensen mod advokatfirma Concilio & Co v/ Paragraph3 kunne bruges som prøvesag. Den 10. september 2021 protesterede advokat Bjarne Skøtt Jensen på vegne appellanten herimod, og ved en indsigelse af 15. september 2021 foreslog advokat Anja Brøndtved afholdelsen af et telefonmøde, hvilket blev afholdt den følgende dag, hvor der blev indgået aftale om sagens godkendelse som prøvesag. Dette på trods af appellants klare instruks til sin advokat og på trods af, at appellanten ikke var gjort bekendt med telefonmødet og den på mødet indgåede aftale.

I den efterfølgende korrespondance for Landsretten blev indstævnte – som i svarskriftet – angivet som Concilio & Co advokatfirma v/Paragraph3, uagtet at alle implicerede var bekendt med, at ingen af de anførte advokatfirmaer var registreret i Erhvervsstyrelsen.

I landsrettens dom af 1. december 2021 var indstævnte angivet som Concilio & Co advokatfirma I/S, uagtet at dette advokatfirma ikke var sagsøger i den indankede dom, og uagtet at pågældende advokatfirma hverken i Retten på Frederiksberg eller i landsretten havde afgivet processkrifter eller korresponderet i sagen. I dommen blev appellanten dømt til at betale et honorar på kr. 4.375 til et advokatfirma, der ikke havde noget med sagen at gøre, for et ikke brugbart udkast til testamente.

I forbindelse med en efterfølgende ansøgning om aktindsigt, bilag 35, blev appellanten den 22. marts 2022 bekendt med den indgivne ansøgning om at anvende sagen som prøvesag, og appellanten indgav på denne baggrund klage til Advokatnævnet den 9. september 2022, bilag 35, hvilken klage blev afvist med henvisning til, at klagen var indgivet senere end 1 år efter det passerede. Appellanten har ved stævning af 9. april 2023 indbragt denne afvisning for Københavns Byret med påstand om realitetsbehandling af klagen og af klagen, der blev afvist af Advokatnævnet den 24. februar 2017.

---ooo000ooo---

Indstævntes begrundelse for anlæggelsen af den indankede sag var ifølge indstævntes stævning af 7. februar 2020 *en direkte konsekvens af, at sagsøgtes advokat, Charlotte Løfberg, i en anden ved retten på Frederiksberg verserende sag under rettens Z-1778/2017 (Concilio & Co advokatfirma I/S v/advokat Eva Persson og advokat Vivian Petersen mod Helmer Arne John Christensen) pludselig – længe efter forberedelsens første afslutning og længe efter, at sagen har været hovedforhandlet (over flere omgange!) og hvor sagen er optaget til dom – har nedlagt en hel ny afvisningspåstand i forhold til en række meget grove injurier, idet Løfberg gør gældende, at Concilio & Co advokatfirma I/S ikke skulle være rette sagsøger.*

Appellanten, og dermed advokat Charlotte Løfberg, havde ret i, at Concilio & Co advokatfirma I/S ikke var rette sagsøger, idet den påtaleberettigede var Concilio & Co advokatfirma, der ikke havde parts- og retsevne.

Indstævntes ankesvarskrift af 2. maj 2023 indeholder flere sammenblandinger mellem sagsøgeren Concilio & Co advokatfirma og den tidligere firmabetegnelse Paragraph3 til navneskiftet Concilio & Co advokatfirma I/S, herunder i påstand B nr. 6) og nr. 14), samt i sin sagsfremstilling, hvorefter blandt andet (side 11) at den oprindelige stævning blev indgivet af *Concilio & Co advokatfirma I/S*, (side 14), at *Concilio & Co advokatfirma I/S* fik medhold i gyldigheden af den afgivne procesklæring og at *Concilio & Co advokatfirma I/S* fik medhold i sit krav om betaling af salær, hvorved ankesvarskriftet må betegnes som stærkt vildledende.

---ooo000ooo---

Uklarheden vedrørende identiteten på den fakturaudstedende virksomhed og de mange misvisende og ukorrekte forhold fremført overfor Advokatnævnet og domstolene af indstævnte, har givet anledning til størstedelen af de ytringer, nærværende sag vedrører, og der er således tale om et forhold, der alene kan bebrejdes indstævnte som partsrepræsentant og som selvmøder. Appellantens ytringer, som er genstanden for nærværende sag, skal ses i denne sammenhæng, hvor appellanten gennem mere end 9 år er gjort til genstand for en uberettiget og helt igennem unødvendig proces med mere end 150 siders skriftveksling, bilag AN, hvilket foreløbigt har kostet appellanten 250.000 kr. grundet advokatpålæg som følge af indstævntes forhold med sammenblandinger af firmabetegnelser og parter.

Negativ materiel retskraft:

Det gøres gældende, at appellanten skal frifindes, allerede fordi Østre Landsret i sag BS-28935/2020-OLR

frifinder ... appellanten for straf vedrørende krænkelse af advokat Eva Perssons ære.

Det gøres gældende, at indstævnte - således som indstævnte som partsrepræsentant og selvmøder har valgt at tilrettelægge sin sagsførelse mod appellanten, herunder sin sagsførelse i BS Z-1778/2017 og BS-28935/2020-OLR – nu er afskåret fra at gøre de samme påstande, anbringender og bevisligheder gældende, som i BS Z-1778/2017 og BS-28935/2020-OLR, jævnfør princippet om negativ materiel retskraft.

Der henvises supplerende til indstævntes partsforklaring i Landsretten:

Der er identitet mellem selskabet og hende,

samt til indstævntes påstandsdokument af 22. september 2021 i Landsretten:

Således er advokat Eva Persson personligt også allerede derfor part i søgsmålet.

Forældelse og retsfortabende passivitet:

En eventuel overtrædelse af straffelovens § 267 er underlagt privat påtale, jvn. § 275, og adgangen til privat påtale bortfalder, såfremt der ikke er anlagt sag inden 6 måneder efter, at forurettede har fået sådan kundskab, at pågældende har et tilstrækkeligt grundlag for sagsanlæg. Den indankede sag er anlagt den 7. februar 2020. Allerede på dette grundlag er indstævnte afskåret fra at gøre straffelovens § 267 gældende for udtalelser m.m. fremsat tidligere end 7. august 2019, hvorfor appellanten skal frifindes for fremsættelse af eventuelt ærekrænkende ytringer fremsat forud herfor, hvilket omfatter de ytringer, der er omfattet af indstævntes påstand B nr. 1 – 72.

Det bestrides, at straffelovens § 96 kan fraviges som følge af indstævntes retsvildfarelse i relation til spørgsmålet om rette påtaleberettiget og om retsvirkningerne af en eventuel procesaftale i en privat straffesag.

For så vidt angår indstævntes påstand om mortifikation bestrides det, at den løbende 3-årige forældelsesfrist blev afbrudt ved anlæggelsen af nærværende sag den 7. februar 2020, idet indstævntes påstand vedrørende mortifikation ved sagens anlæg og frem til indstævntes afgivelse af sit supplerende processkrift 1 den 7. marts 2022 var identisk med den påstand om mortifikation, der var nedlagt i den oprindelige sag, BS Z-1778/2017 og BS-28935/2020-OLR, hvor Landsretten afviste påstanden med henvisning til, at påstanden var *uegnet til at tage under påkendelse som mortifikationspåstand*. Følgelig var påstanden ej heller egnet til at afbryde den løbende 3-årige forældelsesfrist, og indstævnte er dermed afskåret fra at nedlægge påstand om mortifikation af bemærkninger fremsat tidligere end 3 år før indstævntes tilretning af sin påstand den 7. marts 2022, svarende til påstand B nr. 1 - 72.

Det gøres gældende, at indstævnte har udvist retsfortabende passivitet, således at indstævnte ved et sagsanlæg den 7. februar 2020 er afskåret fra at gøre noget krav gældende, det være sig straf, mortifikation eller krav om tort-godtgørelse, for ytringer, der måtte være fremsat i perioden 2016 – 2019, herunder at indstævnte som partsrepræsentant anlagde sagen BS Z-1778/2017 og således gav appellanten den beføjede opfattelse og forventning, at der ikke sideløbende eller efterfølgende ville blive rejst yderligere søgsmål mod appellanten om samme forhold. Der henvises supplerende til EMRK artikel 6, der forudsætter, at en straffesag og tilsvarende skal afgøres indenfor rimelig tid, i hvilken forbindelse bemærkes, at nærværende sag har sit udspring i et forløb, der fandt sted i januar 2014, og således mere end 6 år forud for sagens anlæg.

Generelle bemærkninger om de fremsatte ytringer:

Ingen af de ytringer, der udgør sagsgenstanden i nærværende sag, er fremsat overfor andre end sagens part/partier samt de offentlige myndigheder m.m., der som led i deres virke skulle behandle de pågældende sager, og ingen ytring er således fremsat overfor en videre kreds af personer, herunder offentligheden eller anden uvedkommende personkreds.

I denne forbindelse henvises til Advokatnævnets omfattende praksis, hvorefter der generelt anerkendes ganske vide grænser for under retssager at fremkomme med ytringer om en parts opfattelse af sagens faktiske og retlige omstændigheder, hvis disse ytringer med rimelighed kan siges at understøtte de fremsatte påstande og anbringender i sagen. Således har Advokatnævnet i en konkret sag ikke fundet det i strid med de advokatetiske regler, at en part blev kaldt *fjols* (Advokatnævnets afgørelse af 27. august 2021, 2021-1623).

Endvidere henvises til straffelovens § 269, stk. 1, sammenholdt med artikel 10 i Den Europæiske Menneskeretskonvention, hvorefter der gælder en særlig vid adgang til straffri ytringer vedrørende personer, der opererer i det offentlige rum, blandt andet med advokatbistand til klienter, og som derfor tilhører en målgruppe, der må tåle at blive udsat for kritik og værdidomme (value judgments), uden at det anses for ærekrænkende. Dette ud fra en præmis, hvorefter man, når man vælger at varetage et hverv indenfor denne persongruppe, følgelig mentalt og emotionelt må være klædt tilstrækkeligt på til at kunne blive mødt med ytringer, der overfor andre persongrupper måtte kunne opfattes stødende eller ærekrænkende.

De ytringer, der udgør sagsgenstanden i nærværende sag, skal ses i denne sammenhæng, herunder at appellanten som privatperson har haft god grund til at være frustreret og vred på indstævnte, og at samtlige ytringer er fremsat i en relevant sammenhæng til berettiget varetagelse af appellantens egne interesser, idet appellanten efter et flerårigt forløb modtog en faktura uden angivelse af CVR-nr. fra en ham ubekendt ikke eksisterende juridisk enhed, med efterfølgende stævning for et krav, som han mente og fortsat mener var forkert, urimeligt og manipuleret, og efter at have fået sin klage til Advokatnævnet afvist på grund af et forløb, appellanten opfattede som manipuleret og forkert, og idet appellanten undervejs i forløbet har følt sig truet og intimideret i et forsøg på at bortcensurere sin version af forløbet.

Det bestrides på dette grundlag, at de ytringer, der udgør sagsgenstanden i nærværende sag, i den konkrete sammenhæng, hvori de er fremsat, er egnede til at virke ærekrænkende, og det bestrides, at appellanten har haft forsæt hertil.

---ooo000ooo---

Det bestrides, at appellantens ytringer, som er genstand for nærværende sag, vedrører indstævnte. Samtlige ytringer er fremsat i skriftlige indlæg, der vedrørte andre parter end indstævnte. Det bestrides i den forbindelse, at den omstændighed at appellanten af Landsretten blev frifundet overfor Concilio & Co advokatfirma I/S v/advokat Vivian Petersen og advokat Eva Persson med den begrundelse, at Landsretten ikke *som påstandene er nedlagt og sagen forelagt* kunne fastslå, at Concilio & Co advokatfirma I/S v/advokat Vivian Petersen og advokat Eva Persson var påtaleberettiget, er ensbetydende med, at ytringerne derved vedrører indstævnte personligt og følgelig kan gøres gældende af denne i en sag som den foreliggende. **Tværtimod understreger Landsrettens præmisser, at indstævnte som partsrepræsentant og selvmøder igennem hele forløbet selv har givet anledning til en betydelig forvirring i relation til opfattelsen af, hvem man anså for krænket af ytringerne, hvilket har været medvirkende til de frustrationer, appellanten har haft vedrørende forløbet, og hvilket forløb således alene kan tilskrives og bebrejdes indstævnte som partsrepræsentant og selvmøder.**

---ooo000ooo---

Det gøres for samtlige de ytringer, der udgør sagsgenstanden i nærværende sag, gældende, at appellanten har haft rimelig anledning til at fremsætte disse og at han således i et tilstrækkeligt omfang har vurderet og undersøgt forholdene og dermed udført de tilstrækkelige undersøgelser og overvejelser, hvormed der således enten kan føres sandhedsbevis eller redegøres for forhold, der berettiger appellanten til at fremsætte ytringerne i den fornødne gode tro.

I udkastet til testamente, som blev fremsendt den 27. januar 2014 og som var påbegyndt på indstævntes eget initiativ, indsatte indstævnte sig selv som bobestyrer uden forudgående drøftelse med appellanten og uden dennes viden eller accept. Appellanten opfattede dette forhold som bedragerisk.

Appellanten fandt det endvidere kritisabelt, at det overfor Advokatnævnet i klagesvar af 8. juni 2016 blev fremhævet, at appellanten i forbindelse med parternes telefonsamtale den 27. januar 2014 angiveligt skulle have *ytret ønske om at få udarbejdet testamentet hurtigt, herunder fordi, arvingens far (en ven til Klager, som var i besiddelse af de til testamentets færdiggørelse nødvendige oplysninger) kunne være svær at få fat i pga. skiftende arbejdstider også i udlandet, valgte jeg at fremsende det første udkast til testamente (bilag 5) sammen med den første e-mail med pris oplysningerne til Indklagede (bilag 3)*. Denne oplyste blev først oplyst af appellanten i en efterfølgende mail afsendt den 29. januar 2014, hvilket i indstævntes besvarelse til Advokatnævnet nu blev brugt som begrundelse for den hastende udarbejdelse af testamentet den 27. januar 2014.

I indstævntes besvarelse overfor Advokatnævnet den 22. juni 2016 blev det anført *Klager og undertegnede har herefter, gennem 2 år, haft kontakt omkring testamentets færdiggørelse, og jeg har i god tro foretaget fakturering (og efterfølgende rykket for betalingen). Allerede derfor vil det være helt urimeligt at statuere overtrædelse af god advokatskik, smh. m. Retsplejelovens § 126 samt de Advokatetiske Regler, uanset, om Advokatnævnet mod forventning måtte finde, at jeg ikke burde have sendt testamentet, som hastede, allerede samtidig med prisoplysningerne i første e-mail*. Det anførte skal sammenholdes med, at der i en 2-årig periode fra den 28. juli 2014 og frem til den 27. maj 2016 ikke var nogen kontakt mellem parterne.

Endvidere fandt appellanten det kritisabelt, at der til støtte for det omtvistede honorarkrav blev henvist til en tidsregistrering med et tidsforbrug den 27. januar 2014 på 1½ time vedrørende påbegyndt udarbejdelse af testamente og ¼ time på e-mail, i alt 1¾ time. Appellanten har ved fremlæggelse af sin ankomst og afgang fra Kildeskovshallen, bilag Å, dokumenteret, at han forlod hallen kl. 15.47 og med en skønnet transporttid på 15 minutter har han tidligst været hjemme kl. ca. 16.10, hvor han ca. kl. 16.20 afholdt den telefonsamtale med indstævnte, der dannede baggrund for udarbejdelsen af testamentet, der blev fremsendt med mail samme dag kl. 17.10, og således højst 45 minutter efter samtaleens opstart. Der henvises i denne sammenhæng til indstævntes advokatsystem Unik Advosys, bilag Ø, hvoraf fremgår, at telefonnotatet, bilag 38, er oprettet kl. 16.22 og testamentsudarbejdelsen påbegyndt kl. 16.24, og fremsendt kl. 17.10.

Vedrørende ytringerne om skattesnyd og sort arbejde bemærkes, at appellanten efter modtagelsen af den omtvistede faktura rettede henvendelse til SKAT, da fakturaen var fremsendt af et ham ukendt firma og uden angivelse af CVR.nr. SKAT's medarbejder bad appellanten fremsende fakturaen via SKAT's hjemmeside og appellanten blev guidet hen til blanketten *Skriv til os (borger)*, bilag AA, der i sin overskrift er fortrykt *Anmeldelse af skattesnyd og sort arbejde*. Af bilag 5 fremgår endvidere, at appellanten alene foretager anmeldelse af *Consilio & Co* for manglende CVR.nr. Anmeldelsen til SKAT skete den 9. juni 2016 på hvilket tidspunkt firmaet registreret med CVR.nr. 27205887 hed *Paragraph3 I/S*, og anmeldelsen vedrørte således ikke *Concilio & Co I/S*, der først fik sit navn ved navneændringen den 27. november 2017.

I sammenhæng hermed fremhæves, at det overfor Advokatnævnet i klagesvar af 28. juni 2016 blev anført *Det er korrekt, at selve fakturaen (faktura 82909 af 11. december 2015) ikke er forsynet med et CVR.nr. Det er en fejl, som er sket, da der skulle lægges nyt paradigme ind i vores advokatsystem. Fejlen blev rettet efter ganske kort tid, og naturligvis fremgår CVR-nummeret i dag på alle fakturaer!* På det pågældende tidspunkt var *Consilio & Co I/S* ikke registreret med et CVR.nr., hvorfor appellanten med rette opfattede det anførte som manipulation, fordi *Concilio & Co* ikke havde noget selvstændigt CVR.nr. at påføre fakturaen, idet det eneste CVR.nr., der har eksisteret under sagens forløb, er CVR.nr. 27205887, hvilket CVR.nr. var tilknyttet *Paragraph3 I/S* indtil navneændringen den 27. november 2017.

Udover det manglende CVR.nr. i fakturaen fandt appellanten det kritisabelt, at han i den rykker-skrivelse, han rent faktisk modtog, bilag T, blev rykket for faktura 13444 og således ikke for faktura 82909 af 11. december 2015, bilag 32, samt at han blev opkrævet 2 rykkergebyrer, i hvilken forbindelse det bemærkes, at det på tidspunktet for indstævntes udarbejdelse af bilag T stod indstævnte klart, at appellanten ikke havde modtaget rykkermailen af 11. maj 2017, bilag AD, hvortil endvidere bemærkes at pågældende mail ikke var udformet som en rykker i henhold til rentelovens bestemmelser herom, hvorfor gebyret herfor under alle omstændigheder var uberettiget.

Appellanten opfattede i det hele sagsførelsen som kritisabel, ikke mindst fordi appellanten ved den første ankesag oplevede ikke at have nogen modpart at indstævne efter at *Consilio & Co* advokatfirma (uden CVR.nr.) var nedlagt, samt forløbet omkring ankesagens godkendelse som prøvesag for advokat Anja Brøndtved i henhold til dennes ansøgning af 28. april 2021, bilag AQ, der refererede til sagen på en for appellanten ikke acceptabel måde, med urigtige oplysninger om en flerhed af påstande, når der kun i sagen fandtes een reel påstand (betalingspåstanden). Appellanten havde ikke accepteret dette, blandt andet under hensyntagen til problematikken omkring udarbejdelse af ekstrakt ved sagens behandling ved Retten på Frederiksberg, bilag K side 6, hvilket er dokumenteret af Østre Landsret, bilag AR.

Endelig bemærkes, at appellanten og dennes tidligere advokater gentagne gange modtog henvendelser, man ikke har kunnet tolke som andet end trusler om sagsanlæg, erstatningsager og retssager.

I mail af 8. juni 2016 til Advokatsamfundet, bilag 15, anføres blandt andet

Der bemærkes, at der tages skarp afstand fra de stærkt injurierende og meget krænkende påstande, der fremføres i klagen til Advokatnævnet, og det vil blive vurderet, om der på den baggrund er grundlag for et injuriersøgsmål ved domstolene. Måtte jeg konstatere, at nogle tilsvarende grove fornærmelige ord eller sigtelser er fremført i andre sammenhænge end over for Advokatnævnet, vil der utvivlsomt blive "indledt en sag om overtrædelse af Straffelovens § 267.

I klagesvar af 8. juni 2016, bilag 3, anføres

Der tages skarp afstand fra de stærkt injurierende og meget krænkende påstande, der fremføres i klagen til Advokatnævnet, og det vil blive vurderet, om der på den baggrund er grundlag for et "injuriersøgsmål ved domstolene. Måtte jeg konstatere, at nogle tilsvarende grove fornærmelige ord eller sigtelser er fremført i andre sammenhænge end over for Advokatnævnet, vil der utvivlsomt blive indledt en sag om overtrædelse af Straffelovens § 267.

I mail af 7. februar 2020 til Retten på Frederiksberg, bilag AG, anføres

Det er min meget klare opfattelse, at sagsøgte (appellantens) advokat kan have pådraget sig et erstatningsansvar, ved ikke tidligere (fjorend længe efter, at sagen var hovedforhandlet!) at have gjort gældende, at Concilio & Co ikke var rette indstævnte. Af sagsøgte (appellantens) advokat i den omfangsrige sag tilsyneladende har overset dette anbringende, er ikke en undskyldning, da dette anbringende netop senere er klart og eksplicit frafaldet (hvilket advokat Løfberg tilsyneladende også har overset!). Der tages for god ordens skyld forbehold for at rejse krav i anledning af et evt. tab, som Concilio & Co eller undertegnede personligt måtte lide som følge af advokat Løfbergs sagsbehandling, herunder en ganske betydelig forøgelse af arbejdet (for os alle!) med sagen. Det kan allerede nu meddeles, at der er forbrugt mere end 125 timer på sagen, svarende til et salær på over kr. 312.500 ekskl. moms.

Endelig anføres i mail af 7. februar 2020, bilag AU,

I dit procesindlæg af 13. fm. har du over for retten gjort gældende, at sagen skulle være anlagt af et ikke eksisterende kontorfællesskab, som ikke havde noget CVR-nr. Jeg mener, at dette er på kanten af injurielovgivningen og udtalelsen må klart være mod bedre vidende! Sagen er – som det må være dig bekendt, hvis du har læst sagens akter – anlagt af Concilio & Co advokatfirma I/S ved advokat Eva Persson og advokat Vivian Petersen. CVR-nummeret 27205887 er oplyst MANGE GANGE i sagen. Sammenskrevet resume fra Erhvervsstyrelsen er da også fremlagt i sagen som bilag AAB, jf. ekstraktens side 211. "Dit anbringende savner således enhver tænkelig mening, og jeg finder det faktisk malplaceret. Kollegialt skal jeg bede dig om senest på mandag, den 10. ds., kl. 14, at meddele retten, at retten skal se bort fra dette anbringende, som du som advokat notorisk må vide, er forkert.

Appellanten har ikke kunnet opfatte disse indlæg som andet end trusler, der havde til formål at søge at bortcensurere appellants version af forløbet, hvilket blandt andet havde som konsekvens, at pågældende advokat så sig nødsaget til at udtræde af sagen.

Det bemærkes i denne forbindelse, at Advokatnævnet og efterfølgende Højesteret (U.2009.1815.H) har fundet det i strid med god advokatskik at tilkendegive, at pågældende *må regne med at blive draget personligt til ansvar herfor, ligesom hun må regne med at blive draget personligt til ansvar for...sin sagsbehandling.*

Ved sin adfærd overfor appellanten og appellants daværende advokat har indstævnte opført sig tilsvarende kritisabelt, og dette forhold skal tages i betragtning ved bedømmelsen af appellants ytringer.

Bemærkninger om de enkelte ytringer:

Særskilt til ytringerne omfattet af påstand B nr. 73 - 79 bemærkes, at der er tale om referater af appellants udtalelser, der i øvrigt ikke er gengivet fyldestgørende, ved henholdsvis et forberedende retsmøde og en hovedforhandling, og således i et forum (Retten på Frederiksberg), hvor parterne var under procesledelse af rettens formand, uden at denne i henhold til de pågældende referater fandt anledning til at udøve aktiv procesledelsen gennem påtale, afbrydelse, tilrettevisning eller fratagelse af ordet/bortfjernelse fra lokalet, jvn. retsplejelovens § 151, stk. 1. Retten på Frederiksberg har derved for så vidt angår disse forhold vurderet, at de ikke har været i strid med den tilbørlige orden og værdighed, hvorunder forhandlingen skulle foregå, samt at der ikke er tale om fornærmelser mod Retten eller nogen af de i retten mødende, jvn. stk. 2. Det bestrides følgelig, at disse bemærkninger, efterfølgende kan danne grundlag for en særskilt prøvelse under straffelovens §§ 267 eller 270. Tilsvarende gælder for ytringerne omfattet af påstand B nr. 80 – 81, hvor det relevante forum var Østre Landsret. Der henvises for ytringerne omfattet af påstand B nr. 73 - 77 i øvrigt til præmisserne i den indankede dom, hvorefter ytringerne er fremsat som led i en forklaring om, hvorfor de ytringer, der var til prøvelse i sagerne, var fremsat.

Til ytringen omfattet af påstand B nr. 78 bemærkes, at appellanten er citeret for at udtale, at *det virker som aftalt spil*, hvilket udtrykkeligt er en subjektiv stillingtagen og holdning til forløbet og således efter sit indhold ikke en påstand. Indstævntes påstand om, at *der er aftalt spil* mellem indstævnte og retten er en forvanskning af rettens referat af retsmødet, der efter appellants opfattelse skulle handle om sagens manglende lovhjemmel, idet sagsøger, der i øvrigt var nedlagt, hverken havde parts- eller retsevne, og idet Paragraph3 advokatfirma I/S hverken forud for eller efter sagens anlæg, på noget tidspunkt korresponderet med appellanten, nedlagt en selvstændig påstand eller afgivet et processkrift. Appellanten fandt det derfor absurd at bruge retsmødet på en drøftelse af CVR-nr., og havde forventet at mødet skulle indeholde en drøftelse af sagens retsstillinger, hvilket appellanten havde opfattet var mødets formål.

Til ytringen omfattet af påstand B nr. 79 bemærkes, at der i nærværende sag er belæg for at betegne den firmaangivelse, der er anvendt i fakturaen, bilag 32, som et fup-firma, henset til, at pågældende virksomhed ikke var registreret i hverken Erhvervsstyrelsen eller hos SKAT, ligesom indstævnte selv har erkendt, at der var tale om en fejlangivelse. **Ytringen var møntet på Concilio & Co, der var uden parts- og retsevne, og som var udsteder af den omtvistede faktura og rykkerskrivelse, og i øvrigt angivet i korrespondancen med Advokatnævnet i 2016, i korrespondancen i den første sag ved Retten på Frederiksberg og i den efterfølgende ankesag. Ytringen var ikke møntet på Para-**

graph3 advokatfirma I/S, der var registreret frem til 27. november 2017, eller Concilio & Co I/S, der blev registreret pågældende dag. Ved at anvende denne betegnelse kunne der netop skelnes mellem Consilio & Co og det registrerede advokatfirma. I nærværende sag, der vedrører indstævnte personligt, er det vanskeligt at se på hvilket grundlag, indstævnte måtte være påtaleberettiget.

Til ytringen omfattet af påstand B nr. 80, hvorefter indstævnte skulle have løjet under vidneansvar vedrørende et foto, bemærkes, at appellanten henviste til en ikke-protokolleret del af indstævntes partsforklaring, hvorefter indstævnte havde forklaret, at appellanten havde fotograferet indstævntes barn ombord på en indstævnte tilhørende båd. Det blev efterfølgende dokumenteret, at pågældende foto var oplagt af indstævnte selv på dennes Facebook-side, hvorfra appellanten havde kopieret det. Uden et fyldestgørende referat fra det pågældende retsmøde og uden mulighed for via båndoptagelse eller på anden vis at foretage bevissikring, må appellanten blot konstatere, at han er frataget muligheden for at føre bevis herfor.

Til ytringen omfattet af påstand B nr. 81 vedrørende trusler fremsat af indstævnte mod appellantens tidligere advokat, henvises til

mail af 8. juni 2016 til Advokatsamfundet, bilag 15, hvori indstævnte blandt andet anførte *Der bemærkes, at der tages skarp afstand fra de stærkt injurierende og meget krænkende påstande, der fremføres i klagen til Advokatnævnet, og det vil blive vurderet, om der på den baggrund er grundlag for et injuriersøgsmål ved domstolene. Måtte jeg konstatere, at nogle tilsvarende grove fornærmelige ord eller sigtelser er fremført i andre sammenhænge end over for Advokatnævnet, vil der utvivlsomt blive "indledt en sag om overtrædelse af Straffelovens § 267.*

klagesvar af 8. juni 2016, bilag 3, hvori indstævnte blandt andet anførte *Der tages skarp afstand fra de stærkt injurierende og meget krænkende påstande, der fremføres i klagen til Advokatnævnet, og det vil blive vurderet, om der på den baggrund er grundlag for et "injuriersøgsmål ved domstolene. Måtte jeg konstatere, at nogle tilsvarende grove fornærmelige ord eller sigtelser er fremført i andre sammenhænge end over for Advokatnævnet, vil der utvivlsomt blive indledt en sag om overtrædelse af Straffelovens § 267.*

mail af 7. februar 2020 til Retten på Frederiksberg, bilag AG, hvori indstævnte blandt andet anførte *Det er min meget klare opfattelse, at sagsøgtes (appellantens) advokat kan have pådraget sig et erstatningsansvar, ved ikke tidligere (fjorend længe efter, at sagen var hovedforhandlet!!) at have gjort gældende, at Concilio & Co ikke var rette indstævnte. Af sagsøgtes (appellantens) advokat i den omfangsrige sag tilsyneladende har overset dette anbringende, er ikke en undskyldning, da dette anbringende netop senere er klart og eksplicit frafaldet (hvilket advokat Løfberg tilsyneladende også har overset!). Der tages for god ordens skyld forbehold for at rejse krav i anledning af et evt. tab, som Concilio & Co eller undertegnede personligt måtte lide som følge af advokat Løfbergs sagsbehandling, herunder en ganske betydelig forøgelse af arbejdet (for os alle!) med sagen. Det kan allerede nu meddeles, at der er forbrugt mere end 125 timer på sagen, svarende til et salær på over kr. 312.500 ekskl. moms.*

samt mail af 7. februar 2020, bilag AU, hvori indstævnte blandt andet anførte *I dit procesindlæg af 13. fm. har du over for retten gjort gældende, at sagen skulle være anlagt af et ikke eksisterende kontorfællesskab, som ikke havde noget CVR-nr. Jeg mener, at dette er på kanten af injurielovgivningen og udtalelsen må klart være mod bedre vidende! Sagen er – som det må være dig bekendt, hvis du har læst sagens akter – anlagt af Concilio & Co advokatfirma I/S ved advokat Eva Persson*

og advokat Vivian Petersen. CVR-nummeret 27205887 er oplyst MANGE GANGE i sagen. Sammenskrevet resume fra Erhvervsstyrelsen er da også fremlagt i sagen som bilag AAB, jf. ekstraktens side 211. "Dit anbringende savner således enhver tænkelig mening, og jeg finder det faktisk malplaceret. Kollegialt skal jeg bede dig om senest på mandag, den 10. ds., kl. 14, at meddele retten, at retten skal se bort fra dette anbringende, som du som advokat notorisk må vide, er forkert.

Til ytringen omfattet af påstand B nr. 82 vedrørende falske anklager bemærkes, at forholdet vedrører et processkrift, der blev fremlagt første gang den 13. september 2020 og således mere end 2 år forud for at indstævnte valgte at inddrage ytringer fremsat i processkriftet i sagen, angiveligt uden at dette processkrift indtil 30. september 2022 har givet indstævnte anledning til at opfatte processkriftet som ærekrænkende. Det gøres i den forbindelse og for dette forhold gældende, at indstævntes fremsatte krav vedrørende ærekrænkelse og mortifikation er bortfaldet ved retsfortabende passivitet og for så vidt angår indstævntes påstand A tillige forældelse. Processkriftet skal læses i den sammenhæng, hvori det blev fremsat, og pågældende retssag (BS-28935/2020-OLR) blev afsluttet ved dom af 1. december 2021, hvor appellanten i øvrigt blev frifundet.

Til ytringerne omfattet af påstand B nr. 83 - 85 bemærkes, at det efter appellants opfattelse aldrig i sig selv kan være ærekrænkende at fremføre et synspunkt om, at en advokat har overtrådt de advokatetiske regler, samt at konsekvensen af, at en fremsat klagesag ved Advokatnævnet måtte blive afvist eller indklagede frifundet, skal være, at pågældende kan dømmes for ærekrænkelse og krav om mortifikation. Det bemærkes i denne forbindelse, at der ifølge Advokatnævnets årsberetning for 2022 er afvist 278 – 324 sager årligt. Konsekvensen af indstævntes påstande vil være, at der i samtlige disse sager vil kunne rejses private straffesager vedrørende ærekrænkelser m.m. I øvrigt bemærkes, at der i pågældende retssag alene var én påstand (betalingspåstanden), der næppe kan siges at være omfangsrig og dermed egnet som prøvesag.

Til ytringen omfattet af påstand B nr. 86 henvises til bilag AO og D, hvori registrerings- og momsforholdene er dokumenteret. Det er (vel) ubestridt, at indstævnte har været momsregistreret, og bemærkningen om indstævntes virksomhed er møntet på den virksomhed, der udstedte den omtvistede faktura, Consilio & Co, der efter appellants egen forudgående undersøgelse fandtes ikke at være momsregistreret eller registreret i øvrigt.

---ooo000ooo---

De fremsatte ytringer skal vurderes ud fra en samlet bedømmelse af kategoriseringen af bemærkningerne som såkaldte værdidomme (value judgments) modsat egentlige beskyldninger (statement of facts), bemærkningernes emne og formål, bemærkningernes afsender og adressat, bemærkningernes forum og muligheden for kontradiktion, bemærkningernes form samt konteksten for bemærkningerne.

Der henvises endvidere til appellants indstregninger i bilag AH, der blandt andet omfatter de tilkendegivelser, appellanten fandt truende, side 4, samt til side 6, hvor appellanten finder det forvanskende at være citeret for i en mail af 29. januar 2014 at have ønsket testamentet udarbejdet hurtigt, henset til at dette allerede var fremsendt i udkast den 27. sm., samt at det er ubestrideligt og af indstævnte i øvrigt erkendt at der i strid med de advokatetiske regler pkt. 15 blev udført arbejder uagtet at der ikke forinden var givet relevante prisoplysninger, i hvilken forbindelse det bemærkes, at det er fast praksis i Advokatnævnet, at standardiserede angivelser af timetakster ikke opfylder kravene i

de advokatetiske regler. Appellanten havde følgelig føje til at udtale sig om overtrædelse af de advokatetiske regler og om uredelig adfærd.

Samtlige ytringer, der udgør sagsgenstanden i nærværende sag, må betragtes som value judgments afgivet overfor en professionel aktør indenfor dennes hverv og i et relevant forum med ganske få deltagere og med rigelig mulighed for kontradiktion. Og det fastholdes i denne forbindelse, at det har relevans, at ytringerne er fremsat overfor en advokatvirksomhed og ikke overfor eksempelvis en privatperson vedrørende dennes privatliv og familieliv.

Samtlige ytringer, der udgør sagsgenstanden i nærværende sag, er fremsat overfor den advokatvirksomhed, der på tidspunktet for fremsættelsen af ytringerne havde rejst krav eller foretaget processuelle skridt mod appellanten og for hvilke, indstævnte var partsrepræsentant. Den omstændighed, at Landsretten afviste advokatvirksomhedens påstande om ærekrænkelser allerede fordi advokatvirksomheden ikke i et relevant og tilstrækkeligt omfang havde redegjort nærmere for sin påstand, medfører ikke, at den påtaleberettigede dermed er indstævnte i nærværende sag. Landsrettens afgørelse er således alene baseret på de processuelle fejl og mangler, Landsretten konstaterede vedrørende sagens førelse, herunder ved skriftvekslingen, bevisførelsen og proceduren. Der henvises til eksemplifikation til bemærkningen omtalt i påstand B nr. 79 *fupfirma*, der vel kun med en særlig logik kan antages at vedrøre andre end selve advokatvirksomheden.

Indstævntes påstand B, mortifikation:

Til indstævntes påstand B bemærkes særskilt, at alene beskyldninger (statement of facts) kan kræves mortificeret og således ikke værdidomme (value judgments) og allerede af denne grund skal appellanten frifindes for samtlige forhold omfattet af indstævntes påstand B om mortifikation.

Den nedlagte påstand B ses i øvrigt alene at være nedlagt for at Retten og appellanten til stadighed kan blive fastholdt i at skulle foreholdes disse ytringer, selv nu mere end 9 år efter sagens oprindelse og på trods af Landsrettens meget klare frifindende dom.

Indstævntes påstand B savner således i enhver henseende retlig interesse.

Indstævntes påstand C, tortgodtgørelse:

Det bestrides, at indstævnte skal tilkendes en tortgodtgørelse, uanset landsrettens stillingtagen til påstand A og B. Der henvises i det hele til de ovenfor anførte bemærkninger, herunder særskilt, at indstævnte har optrådt som professionel part og at hun i sin sagsbehandling i sit sprogbrug selv har givet anledning til parternes konflikt.

København, den 15. august 2023

Søren Noringriis